

Publicerad 2012-07-18 10:29 av Eva Langrath

Foto: Eva Langrath

Ett Lån

en junidag

grusgången krattad

gräset grönt

jag böjer knä vid din sten

stryker med handen

över den sträva ytan

skrapar med nageln

på två vita fläckar

som måsarna lämnat

låter fingret följa

bokstäver och siffror

Per Ola

*1972 +1975

jag kan fortfarande

känna dina armar

runt min hals

ditt smeknamn var Molen

ditt gosdjur en grön frottekanin, med vita öron

du kallade honom Ninas

*

våra ögon möts första gången

en julinatt

stenväggar runt omkring

din panna liten och fårad

dina fingrar så små

dina blå ögon

din hand runt mitt finger

din mun mot mitt bröst

jag vill skydda dig mot allt ont

*

promenad
din vagn är gul och brun
du är klädd i hemsydd byxor och jacka
av brun bävernylon
du sitter uppallad med kuddar
du vill se allt

*

du sitter, kryper,
skrattar, gråter

dina första ord
kommer ett efter ett
och blir snart till ett vattenfall

du tar dina första steg

du forsar fram i hallen
på din lilla röda sparkcykel
med grön sadel

*

vi pratar, lägger pussel
ritar, kör med bilar,
lagar låtsas- mat
läser böcker
ja allt som små barn och mammor gör

*

så kommer många
vakna nätter
du gråter
ditt huvud värker
och ingen hittar något fel

jag kan inte hjälpa dig

*

du gnider ballongen mot håret
beordrar morbror att sätta den i taket
sen läser ni boken om "Allting runtomkring";
du kan namnet på varenda liten sak

smärtan har tagit vila en stund

*

iltransport med ambulans
man borrar hål i ditt lilla huvud
en slang, en flaska och vätskan rinner ut

*

ståbräda och lekterapi
stråldoser och blodprov
din älsklingsmat är blodpudding
dag efter dag

*

en lånad vagn
ditt bleka ansikte
vi lämnar stenhuset för en stund
vi köper nya skor, du vill ha de röda
du viskar, mata fåglar
vi går till dammen
kastar gammalt bröd
till änderna och gässen
som simmar
i dammens vatten

*

en minirullator

du och jag
vi åker taxi
ända hem
gräset är grönt
och solen skiner
vi möts av de som älskar oss

*

vi lägger pussel
läser böcker
kör med bilar
leker i snön
och lagar mat
ja allt som små barn och mammor gör

*

solen skiner över isen
du fryser och mår lite illa
tittar på fiskarna som sprattlar på isen
du vill hem

känner hugget i hjärtat

*

en februarikväll
vi sitter vid din säng
din pappa och jag

dina andetag kommer alltmer sällan
till slut inte alls
rummet blir så stilla
din nya fina röda brandbil
står ensam på ett nattduksbord
Ninas ligger på kudden bredvid dig

och du finns inte kvar

*

de finns de som tror
att jag aldrig sörjde klart

så lite det vet om sorg
om tallrikar som gick i kras
om blommorna som sattes i vas
varje fredag
varsamt placerade
bakom din sten

om alla samtal som vi haft
igenom åren

först vid stenens kant
nästan alla dagar
nästan ett helt år

sen kom din lilla, lilla syster
och vi fick börja prata överallt
du och jag
och inte så ofta längre vid stenens kant

om alla tankar
vart du finns
vem du är
vem du varit
om du funnits kvar här

om det vet de ingenting

*

det sägs att tiden läker alla sår
på sätt och vis så är det rätt

det blir små fina ärr
de rister och kliar ibland
men sårn slutar blöda
och saknaden den kommer
och den går

*

varje dag möter jag
dina klara blå ögon
under en röd toppluva
från ett fotografi
taget till din första jul

i samma rum möter jag
blicken från dina syskons ögon
gröna och blå blickar de mot mig
från fotocollaget på väggen

du har tre systrar och en bror

© Eva Langrath 18 juli 2012

Texten är utskriven från Poeter.se

Författaren Eva Langrath med Poeter.se id #24299 innehar upphovsrätten